

II. Complexum classum $K, C, 2C \dots (m - 1)C$, quem supra per $\mathfrak{C}$ designauimus, vocabinus *periodum* classis C , quae expressio non est confundenda cum *periodis formarum* reductarum det. positui non-quadrati in art. 186 sqq. tractatis. Patet itaque, e compositione classum quotcunque in eadem periodo contentarum oriri classem in ea periodo quoque contentam $gC + g'C + g''C \dots$ etc. $= (g + g' + g'' + \dots)$ C .

III. Quum $C + (m - 1)C = K$, classes C et $(m - 1)C$ oppositae erunt, et perinde $2C$ et $(m - 2)C$, $3C$ et $(m - 3)C$ etc. Si itaque m est par, classis $\frac{1}{2}mC$ sibi ipsa opposita erit adeoque *anceps*; vice versa, si in $\mathfrak{C}$ praeter K adhuc alia classis *anceps* occurrit puta gC , erit $gC = (m - g)C$ adeoque $g = (m - g) = \frac{1}{2}m$. Hinc sequitur, si m sit par, praeter duas K et $\frac{1}{2}mC$; si vero m sit impar, praeter unam K , aliam classem *ancipitem* in $\mathfrak{C}$ contentam esse non posse.

IV. Si periodus alicuius classis hC in $\mathfrak{C}$ contentae supponitur esse $K, hC, 2hC, 3hC \dots (m - 1)hC$, manifestum est, $m'h$ esse multiplum minimum ipsius h per m diuisibile. Si itaque m et h inter se primi sunt, erit $m' = m$, duaeque periodi easdem classes sed ordine diuerso dispositas continebunt; generaliter autem designante μ diuisorem comm. max. ipsorum m, h , erit $m' = \frac{m}{\mu}$. — Hinc patet, multitudinem classium in periodo cuiusvis classis ex $\mathfrak{C}$ contentarum esse vel m vel partem aliquotam ipsius m ;

et quidem tot classes in $\mathfrak{C}$ habebunt periodos m terminorum, quot numeri ex his 0, 1, 2... $m - 1$ ad m primi sunt, siue $\mathfrak{cm}$, utendo signo art. 39; generaliter vero tot classes in $\mathfrak{C}$ habebunt periodos $\frac{m}{\mu}$ terminorum, quot numeri ex his 0, 1, 2... $m - 1$ diuisorem maximum μ cum m communem habent, quorum multitudinem esse $\Phi \frac{m}{\mu}$ facile perspicitur. Si itaque $m = n$, siue *totum* genus principale sub $\mathfrak{C}$ contentum, dabuntur in hoc genere omnino Φn classes, quarum periodi idem genus *totum* includunt, et Φe classes, quarum periodi ex e terminis constant, denotante e diuisorem quemcunque ipsius n . Haec conclusio generaliter valet, quando in genere principali vlla classis datur, cuius periodus ex n terminis constat.

V. Sub eadem suppositione, sistema classium generis principalis aptius disponi nequit, quam aliquam classem, periodum n terminorum habentem, quasi pro *basi* adoptando, generisque principalis classes eodem ordine collocando, quo in illius periodo progrediuntur. Quodsi tunc classi principali *index* 0 adscribitur, classi quae pro basi accepta est index 1 et sic porro: per solam indicum additionem inueniri poterit, quae-nam classis e compositione classium quarumcun-que generis principalis oriatur. Ecce exemplum pro determinante — 356, vbi classem (9, 2, 40) pro basi accepimus:

0 (1, 0, 356)	4 (20, 8, 21)	8 (20, — 8, 21)
1 (9, 2, 40)	5 (17, 1, 21)	9 (8, 2, 45)
2 (5, 2, 72)	6 (4, 0, 89)	10 (5, — 2, 72)
3 (8, — 2, 45)	7 (17, — 1, 21)	11 (9, — 2, 40)

VI. Quamquam vero tum analogia cum Sect. III, tum inductio circa plures quam 200 determinantes negatiuos; longeque adhuc plures positiuos non quadratos instituta maximam probabilitatem afferre videantur; illam suppositionem pro *omnibus* determinantibus locum habere: talis conclusio nihilominus falsa foret, et per tabulae classificationum continuationem refelleretur. Liceat, breuitatis caussa; eos determinantes; pro quibus totum genus principale vnicae periodo includi potest, *regulares* vocare; reliquos vero pro quibus hoc fieri nequit *irregulares*: Hoc argumentum, quod ad arithmeticæ sublimioris mysteria maxime recondita pertinere, disquisitionibusque difficillimis locum relinquere videtur; paucis tantum obseruationibus hic illustrare possumus; quibus sequentem generalem praemittimus.

VII. Si in genere principali classes C, C' occurunt, quarum periodi ex m, m' classibus constant, atque M est numerus minimus per m et m' diuisibilis: in eodem genere etiam classes dabuntur; quarum periodi M terminos continent. Resoluatur M in duos factores r, r' inter se primos; quorum alter (r) metiatur ipsum m , alter (r') ipsum m' (v. art. 73), habebitque classis $\frac{m}{r}C + \frac{m'}{r'}C' = C''$ proprietatem praescrit-